

Поетові-лауреатові

Микола Руденко

Як ми втішалися малі,
Коли в роки давноминулі
Борець заїжджий брав з землі
І рвав угору мідні кулі!

Що той борець вдававсь до гри,
Не помічав ніхто в народі —
Бо на плечах росли бугри,
Неначе гарбузи в городі.

Та згодом взнали: кулі ті
(Ми вдень продерлись за лаштунки)
Були всередині пусті
І навіть дзеленчали лунко...

Поет! Помазано перстом
Тебе в палацах урядових.
Та я продерся в грубий том —
Поза лаштунки рим чудових.

Є слів холодні блискітки
І є метафоричні м'язи;
Є припасовані рядки,
Де фраза тулиться до фрази.

І є ціна твого вінця:
Творіння на сторінці кожній —
Мов кулі клоуна-борця,
Які всередині порожні.